

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 — „
Negyedévre . . . 1 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 50 „
Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12-ik szám
(Nadosy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
székküldésére vonatkozó felszó-
alások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér) Böhm Manó (fő-utca), papír- és könyvkereskedéseiben
Mindenen helyeken előfizetések is elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12-ik szám,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
Előfizetések elfogadtnak még
valamennyi könyvkereske-
lésben.

A szakiskolai képzés fontossága.

Az ipari szakiskolák szervezete oda
czéluz, hogy a tanulók kiképzetésében
az elmélet a gyakorlattal szoros kapoco-
latba hozassék. Az által, hogy a szakis-
kolákat a polgáriszkolák mellé állítjuk, lehe-
tővé válik a növendékeknek az általános
tudnivalókban a szükséges előképzettséget
nyújtani, melyre támaszkodva elsajátíthatják
azután a három éves tanfolyamban a gyako-
rlati foglalkozások emberére a mai nap-
ság nélkülözhetetlen alkalmazott tudomány-
elemeket. A leendő iparosnak jártasságot
kell szereznie a fogalmazásban, üzleti le-
velezésben s a polgári ügyiratokban, hiva-
tatása körülményeihez mérten be kell avatla-
lenni az üzleti élet titkaiba, a kereske-
delmi-, forgalmi- és jogi-viszonyokba, alapos
ismeretekkel kell bírnia a szám- és mér-
tanban, a költségvetések és tervezetek
készítésében, a szükséges tájékozottság-
gal kell rendelkeznie a fizika-, vegytan-
és ásvány-geológiában, az anyagismében
és az ipartanban, mindenkifölött pedig
képeséggel kell bírnia a szakmájába vágó
rajzok megértésére s valamint saját, ugy-
mások gondolatainak rajzban való grafikus-
szakszerű kifejezésére. Mindeme tanítási
anyag természetesen a gyakorlati élet ki-
válnálmaihoz alkalmazottan sajátítandó el.

A képzettség e fokával szemben a
mesterműhelyi tanonc-képzés fölismerhe-
tetlenül messze elmarad. Az iparos-tanoc-
czok ugyanis a legjobb esetben 4-7
órában oktatást nyerne az iparos-tanulók
iskolájában, hol az esti órákban tanulnak

hetenkint kétszer olvasni, írni és számolni,
vasárnaponkint pedig 3 órán át rajzolnak.
Ez oktatás az iparos-osztály fokozottabb
igényeinek már csak azon oknál fogva sem
felelhet meg, mert az a legkülönbözőbb
szakmájú és előképzettségű tanoncok igé-
nyeikhez kénytelen alkalmazkodni s így sem
mennyiségileg, sem minőségileg nem ki-
elegendő képzés, hanem inkább csak szuro-
gatum.

Az ipari szakiskolákban divó s az
elméleti és gyakorlati kiképzetés kapoco-
latosságán alapuló oktatási rendszer elő-
nyeiről a francia sena-us bizottsági jelen-
tése (az „Écoles manuelles d'apprentis-
sage” törvényjavaslatához) a következőket
mondja: „Konstatálva van, hogy az el-
méleti oktatásnak a kézimunkával való
kapcsolata egyaránt előmozdítja az intelli-
gencia, a testi erő és a házi ügyesség
fejlődését.”

A remscheidi szakiskola 1886/7. évi
értesítője pedig ugyane tárgyról a kö-
vetkező sorokat tartalmazza: „A tapasztalás
mutatja, hogy a testi és szellemi
munkásság kapcsolatosága rendkívül elő-
nyösen hat az ifjuság testi fejlődésére. Az
ifjak szemlátomást gyarapodnak s a tan-
műhelyek látogatási a buzgón dolgozgató
fiúk üde, ruganyos alakjain nyomát sem
fedezí föl a megerőtletésnek, hanem a tanu-
ló-sereg mozgalmassága az első pillanattól
fogva az ifju testü erő s a leg-
jobb testi fejlettség benyomását kelti föl
bennök.

Az ipariskolai képzés súlypontja ter-
mészetesen a műhelyi oktatásban fekszik,

mely — valamint minden jóra való isko-
lai oktatás — mindenekelőtt az elemekbe
vezeti be a növendékeket s úgy halad
azután módszeres egymásutánban s gyako-
roltatja a növendékekkel fokozatosan az
illető iparág körébe vágó mindennemű mun-
kálátokat. Ehhez képest tehát a tanulók
első sorban megismerkednek a földgö-
zandó nyers anyagok tulajdonságaival,
beavattnak a szerszámok helyes kezelé-
sége és alkalmazásába, elsajátítják a kü-
lönböző miveleteket, megtanulják az egy-
szerűbb szerszámgépekkel való bánásmó-
dot, hogy támaszkodva az előképzésre,
a tanulók az egyszerűbb szerszámokat, a
könnyebb, majd pedig a nehezebb kivitelű
munkadarabokat hovatovább önállóan
fogják elkészíthetni. Különös suly fektetendő
természetesen a kivitelben való tisztaság
és pontosságra, hogy nemkülönbön arra is,
hogy különböző apróságok avagy disztár-
gyak készítésével a műhelyi gyakorlat
puszta játékká ne fajuljon. Kell, hogy
minden egyes munkadarabnak, mely ké-
szítetik, határozott rendeltetése és alkalmá-
sága legyen, miután csak ez esetben
fogják a tanulók azt komolyan figyelembe
venni. A tanműhely czélja különben nem
lehet az, hogy belőle az ifjak egyszerre
mint művezetők, fölügyelők avagy mon-
teurók leljenek ki, hanem az illető iparág
alapos elsajátítása mellett föladata kü-
lönösen abban áll, hogy növendékei meg-
tanuljanak dolgozni, olyképen értel-
mezvén e szót, hogy benne foglaltassék
a kitartó szorgalomra, a pontos kivitelre,
a rendre és a (nyersanyag fölhasználásá-

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

Mit csinálnak a yankeek?

Mr. Borbigh és mr. PRIXHILL egy vasárnap
este Chicago óriási sétaterének főpavillonja előtt
ültek és ittak a grogot, mint más becsületes
ember a vizet.

Értheti mindenk, hogy nem ittak egy csepp
grogot sem, mert minden becsületes ember bort
szokott inni.

Sherryt ittak bizók.

A mint már a nyolczadik pohárral boldo-
gítják magukat (lehet különben, hogy nem is
volt annyi, sőt valószínű, hogy több volt), egy-
szer csak odajön az asztalukhoz mr. Hipp és
egyéb hely hiányában fölül az asztalra, mintán
mr. Borbighnek a czilinderét, melynek helyét az
asztalon ő foglalta el, a saját fejfödőjének a
tetejébe helyezte.

— Good day gentlemen!

— Good day sir!

— Tudják-e gentlemen, mi újság Chica-
góban?

— Not!

— Nő, ha nem tudják, hát elmondjam?

— Miatn erre mr. Hipp nem kapott választ az
érdemes gentlemenektől, kiitta mr. Borbighnek
a sherry-jét.

— Hát az az újság, hogy itt van a Bellu-
delli del Fifinella of Knakkfuss de Cicada!

Jes? És ki az?

— Magasságbeli Eiffeltorony! És gentlemen,
önök azt nem tudják? A Fifi, az a bizonyos
Fifi! Még most sem tudják?

— Not!

— Nő, ha nem tudják, hát elmondom. —
S erre mr. Hipp bekebelezte mr. PRIXHILL sherry-
jét, hozzá még le is törté a poharat a nyakban,
a mint nagy buzgalomban odavágta az asztalra.
Pedig a két érdemes gentlementől valamint az
elbeszélésre, úgy az utóbbiakra nem nyert föl-
hatalmazást.

— Hát a Fifi, az a szép énekesnő, a ki
New-Yorkban olyan óriási ódadalokat aratott és
a kire lord Bukhsyt annyira feltékeny, hogy
minden fölléptekor kibérel a színházak vala-
mennyi páholyát, ne hogy az ifju gentleman-ek
látószövezhessék a szép Fifit. A tisztelt ifjak
aztán kénytelenek a kulisszák mögött és az ül-
tözöben tisztelni a misst. Lord Bukhsy már a
harmadik millióját költi; van neki még egy föl;

ha az is elfogy, fölmehet majd a negyedik kar-
zatra, vagy beállhat miss Fifinellához kurtina-
húzóknak.

Ezen hosszú értesítésért csak megérdemlé
mr. Hipp, hogy két pohár sherryvel büste le
kifáradt beszélő organumát és mr. PRIXHILL asz-
talan felelt tárczájából egy szivart a zsebébe,
egyet meg a fejébe dugjon. Addig legalább
hallgat a beszédes gentleman.

Mr. Borbigh bátorkodott megjegyezni:

— Hisz azt a misst nem hívják Belludelli
del Fifinella of Knakkfuss!

— Kérem: Knakkfuss!

— Hát akármiyen Knakk de Cicadának!
Meg lord Bukhsyt sem hívják lord Bukhsynek!

— Nem? Hát minek?

— A misst Betuujaja del Ticinella of Ca-
dufrajlanak, a lordot meg lord Bumforhdy-nek.

— Very well! Igaza van sir! Különben

Fifinella még szebben hangzik, mint Ticinella.
Tehát itt van az isteni Fifi-Tici, hogy egy
mondjam!

— Csak mondja, de ne igya ki a sherryt.

— Oh! Ho! Mil pardon gentlemen! Egé-
szen elnéztem magamat. — John! John! Har-
minczhat sherry!

ban követendő) takarékoságra való szoktatás. Magában világos, hogy a művezetők és a tanulók a műhelyben nem a végből dolgoznak, hogy szerezenek, hanem főképen azért, hogy oktassanak s illetőleg tanuljanak. A tanműhely ugyanis nem üzlet, hanem mindennek fölött iskola, minél fogva annak művezetője nem üzletember, hanem kiválóképpen tanító. A dolog természetében rejlik, hogy a tanműhelyi oktatás sikere lényegesen függ az ipartanító s illetve művezetők helyes megválasztásától. Erkölcsei és értelmi fejlettsége, sokoldalú, alapos ismeretek és kiváló munkágyesség mellett lényeges feltételei a jó művezetőnek: oktatási képesség, tapintatos bánásmód, jó adag türelem, szigorú rend és kötelességérzet. Derék (a német tüchtig értelmében) művezető alkalmaztatása mellett természetesen gondoskodni kell még a műhelynek szerszámokkal és szerszámgéppel való teljes felszereléséről, a szükséges taneszközök és mintagyűjteményekről, az egyedi és általános oktatási szükségletekről stb. Egyáltalában pedig gondoskodni kell arról, hogy a növendékek az illető iparágban lehetőleg alapos és sokoldalú kiképzetésben részesüljenek, mely arra képesítendő őket, hogy a gyakorlati életbe lépve, az illető iparág legkülönbözőbb mellékágzataiban is sikerrel munkálkodhassanak. A kivitelben való gyorsaságot, ügyességet, rutint természetesen csak az életbe lépve fogják teljesen elsajátítani; mindenképen azonban gondoskodik a műhelyi oktatás arról, hogy az ifjak szakképzett iparosokká, nem pedig részletmunkásokká, speciális-tákká neveltsenek.

Az ily képzettséggel bíró ifjak a legjobb sikerrel fognak működhetni egy a saját jólétük megállapításán, mint a hazai műipar fölvirágztatásán. A mellett képesek lesznek arra is, hogy önművelődés útján magukat tökélesítsék s gyakorlati foglalkozásuk fejlődésével, valamint a szaktudomány rohamos előhaladásával lépést tarthassanak.

A haladás korunk jelszava: s a ki haladni nem tud, az a rohanó ár által elsodortatva, a létért való küzdelemben elbukik. A gazdák és az iparosok sorsa napról-napra aggasztóbbá válik s valóban

életkérdés reájuk nézve, hogy valahára fölemelkedjenek az értelmi képzettség és a gyakorlati szakismeret ama főkéra, a melyre szaktársai a művelt nyugaton már régen fölkiűzdötték magukat.

Segíteni a mezei gazdákat és az iparosok sorsán: ez foglalkoztatja manap a kormányt, a törvényhozást és a társadalmat egyaránt. S az arra irányuló orvoslási módokat mindegyike egy és ugyanazon középpontba vezethető vissza: alapos műveltséggel, értelmiképzettséggel s gyakorlati szakismerettel bíró polgári osztálynevelése. S valóban, a szakszerű értelmi kiképzetésben keressendő azon emelő, mely hivatva van a polgári osztály anyagi és erkölcsi jólétének konstans akadályát a haladás útjáról elgördíteni. Mit érnek az okszerű gazdálkodás és a műipar terén fölmerülő leghathatósabb újítások és javítások, ha gazdáink és iparosaink — értelmi elmaradottságunknál fogva — nem tudják azokat hasznukra fordítani? Mit érnek a szakszerű tudomány legkitünőbb vívmányai, ha a gyakorlati foglalkozások embere nem tudja azokat alkalmazni? Mit érnek a nemzetgazdaság nagyforderejű elvei, ha polgárainknak nincsen elegendő képzettségük arra, hogy azokat megértsek és foganatosítsák? Mit érnek a gazdasági és ipari egyesületek, a kereskedelmi kamarák tanácskozásai, a szakavatottan rendezett termény- és ipar-kiállítások, a törvényhozás legüdvösebb alkotásai: ha polgári osztályunk nem emeltetik ki valahára szűk látóköréből, elfogult gondolkozásmódjából s nem ébresztetik tudatára annak, hogy a mai korban már nem elegendő a két kéz szorgalmas (de gépies) munkája, az adóztatási terhek elleni zúgolódás, a régi jó időkre való visszaemlékezés, a jelen helyzet tarthatatlansága fölötti hangos panaszok s más effélék. „Segíts magadon s az Isten is megsegít.” Ma, midőn a kéz lassu munkáját, minden téren, a fejlettség magas fokán álló gépek egész sora váltotta föl, ma már megszűnt az ember pusztá gép lenni, hanem föl-emelkedik méltóságának ama polczára, a hol az értelem munkája lép előtérbe, testi ereje meg ügyessége helyett szellemi képességeivel vezeti üzleti foglalkozásait, még

pedig tudományos kutatások vívmányainak gyakorlati értékesítésével s a gazdaságban és iparban folyton fölmerülő újítások és javítások szorgos fölhasználásával. Ennek tudatára kell ébresztenünk polgári osztályunkat s egyuttal gondoskodnunk arról, hogy a boldogulásának alapfeltételét képező értelmi műveltséget és gyakorlati szakismeretet megszerezze: ez a törvényhozás, a kormány és a társadalom elengedhetetlen, sürgős feladata. A törvényhozás teljesítette (részben) feladatát akkor, a midőn 2 évtizeddel ezelőtt a polgári osztály kiművelését célzó polgáriskolát megteremtette. A kormány teljesíti feladatát (részben) azzal, hogy azon 2 évtized óta az ország különböző vidékein folyton állt polgáriskolákat, kiegészíti azokat gyakorlati szaktanfolyamokkal s nem szűnik meg az intézményt magát egyre javítani és tökéletesíteni. Csak a társadalom az, mely nem akar kötelességének tudatára ébredni. Pedig az ő feladata nem kevésbé fontos, mint akár a törvényhozás, akár az állam. Európaszerte mindenütt azt tapasztaljuk, hogy a polgári osztály kiművelését célzó intézetek és szakiskolák nagyrésze társadalmi úton jön létre. Városok, egyesületek és magánosok versenyeznek egymással a polgári osztály jólétének előmozdítását célzó intézmények alapításával. Zürich városra a Gewerbemuseummal kapcsolatosan műipariskolát és faipartanműhelyt állított. Bern két ipartanműhelyt tart fenn, Winterthur a Gewerbemuseum mellé fémipari-szakiskolát létesített, Köln az iparegyesület kezdi-ményezésére — számos iskolája mellett — újabb a műipar legtöbb ágára kiterjedő kitünő szakiskolát alapított; ugyanott, valamint Németország számos más városában, a polgárok egyesületet szerveztek szegény tanulóknak ingyenes ellátására, míg más egyesületek a szegényebb néposztály 15—20 éves leányai részére háztartási és ruhaszabászati esti tanfolyamokat tartanak fenn; — Párizsban nem csak ingyenes az összes nép- és szakoktatás, hanem még tankönyvekkel és iskolai szerkekkel is ellátják az összes tanuló ifjúságot, mely célra a társadalom évenként megfélelő összegeket bocsát a város rendelkezésére; Francia- és Angolország számos

Johnnak több esze volt, mint mr. Hippnek és hozzott neki két pohár vizet.

Vizont mr. Hipp elég szellemes volt a vizes-poharakat csupa elnézésből fölcserélni az italtársai poharaival, míg utóbb azoknak volt annyi tapintatuk, hogy siettek kiinni a részüket és többet nem rendelni. Ismerték egymást jól.

— De tisztelt ur, mi közünk nekünk Ticinellához és az ő Bumfordyhoz? — Ezt ur. PRIXHILFF kérdezte.

— Az, hogy minden művelt gentlemannak köze van a szépművészetekhez és a szép művésznőkhöz. Jes gentlemen, önöknek meg kell ismerniök a dicső Fifi-Ticit — hogy úgy mondjam — a kinek csak a hire annyira elbájolt engem, hogy nem győzöm magasztalni, pedig önök tudják gentleman, hogy én nem szeretek sokat beszélni.

— Ojé! — sóhajtott föl mr. Borhigh nagyot ásítva és nyújtózkodva, miközben egy ütötte oldalba mr. Hippet, hogy csak úgy szédült le az asztalról.

Nem is szállt föl többet, hanem az egyik lábára támaszkodva a másikat kezébe fogta és azzal gestikulált az előadás élénkítésére.

— Jes sir, önöknek tudniok kell, ki és mi

az a Fifi Ticinella. Az egy misanthrop; gyűlöl minden férfi-nemli egyéniséget; van egy tucatz kanarija, de az egy se fűtyöl, mert mind — weibi. Még lord Bukh . . . Bumfordy is ritkán részesül azon kitüntetésben, hogy őt négyszem ként fogalja a férfigyűlölő miss; — pedig mar három milliója van. Az egy meghódíthatatlan unicorn, valódi phenomen! Nincs férfi a világon, de meg Amerikában sincs, a ki elmondhatná, hogy miss Fifi-Ticit — már csak úgy mondom — meghódította.

— Hohó! Ohohó! — szólalt föl egyszerre a sok sherry a két érdemes gentlemanből.

És mindegyik elgondolta magában egyszerre:

— Nekem csak nem állana ellen; nekem mr. Borhighnak (mr. PRIXHILFFnak), kinek 25 millió dollar (25 ez fél millió dollar) forgalmi tőkéje van; azonkívül nőtlen vagyok, sőt gyermekem sincs, ellenkezőleg olyan szép gyaram van a Strasse Atlanticon (Rotonde Ballais-n)!

— De ha mondom gentleman, azt lehetetlen férfinak meghódítani (asszony meg mit nyerne vele?) Ha nem hiszik, tessék meg próbálni.

— Csak nem gondolja ön, mr. Hipp, hogy

nekem ellentállana? — szólott nemes önbizalommal mr. Borhigh.

— Önnek sir? — kiált rá a sherry mr. PRIXHILFFből — azzal a vörös hajával és gömbölyű előzményével? Sajnaom önt sir, ön igen elvakult. Az más lenne, ha teszem én vállalkoznam a hódításra. — És nagy meglepéssel méregette végig hosszú tagjait.

— Neveltséges! — lármázott mr. Borhigh. — Hisz ön sir ma még nem is beretválokzott! Tudja ön méltatlan vetélytárs, mr. PRIXHILFF, hogy ábrándozás az élet megrontója, mely . . . mely . . .

— Kaucsalul festett egekbe néz! — segíté kilábolni a tisztelt mrt a frazis hinárjából mr. Hipp.

— Igenis! Very well! Köszönet sir! Te hát jegyezze ön meg mr. PRIXHILFF, hogy nem jó ábrándozni, legyen bár még olyan hosszú az ember, mint mr. PRIXHILFF.

Ez óriási megbántás: karo amerikait figyelemzetni az ábrándozás égros voltára. Vissza is vágott mr. PRIXHILFF.

Hogy hogyan vágott vissza?

Igen elmesén. Arcul vagta az érdemes gentleman, mr. Borhigh-ot. De az sem maradt

gyakorlati irányú iskolájában a szegény tanulóknak ingyenes ellátást nyerne; a londoni 'People' s Palace-t ipari iskoláival együtt, a szegény néposztály javára, egy jótékony egyesület alapítá és tartja fenn, míg, The Polytechnical Institute, melyben 10000 ifjú és 800 hajadon részesül nevelésben és gyakorlati szakoktatásban, egyetlen ember, Mr. Quintin Hogg, nagylelkűségének köszöni, fönnállását.

Ámde, ki tudná felsorolni egész kiterjedésében a nyugati kulturálmok polgárságának áldozatkészségét, melylyel a gyakorlati foglalkozások javára kulturális intézmények alapításán buzgólkodnak. Annyival féljalandóbb a szomorú tény, hogy hazánkban a társadalom mindent csak az államtól vár, önmaga pedig beéri azzal, hogy az állam késedelmezése miatt hangos panaszokra fakad. A mi városaink versenyre kelnek egymással abban, hogy melyikük képes az állampénztár terhére a legtöbb kedvezményben részesülni. Avagy mit mutathat föl ez irányban Pécs, Pozsony, Győr, Kassa, Szeged, Debreczen, Nagyvárád, Arad, Temesvár s általában mindazon városaink, melyek nem régen oly nemes versenyre keltek egymással a királyi táblákért, mit tettek mindegyik városaink az ipari élet fölvirágoztatására?... A legtöbb még csak polgári fiúiskolát sem alapít, azt gondolván, hogy teljesen elegendő valamely középiskola fönntartásával — a legtöbb esetben azonban csak segélyezésével — a tudományos pályákra törekvő ifjúságról gondoskodni. E városok mindegyikében kellene találkoznunk egy-egy polgári fiúiskolával, iparmuzeummal s ezzel kapcsolatosan műipari szakiskolával. Hibáztatandók e részben különben a kereskedelmi-és iparkamarák is, mert a külföldi társegyesületekhez hasonlóan az ő földadatjuk volna elsősorban a városoknál ipari intézmények létesítését szorgalmazni.

A dolgok ily állása mellett hihető-e, hogy a hazai ipar megteremtését és fokozatos fölvirágoztatását mi magyarok valóban komolyan akarjuk?... Részemről ama meggyőződésemnek adok kifejezést, hogy mindaddig, míg városaink

és társadalmunk nem fognak a tettek mezejére lépni s egymással vállvetve az ipar fejlesztését célzó polgáriskolák, ipari szakiskolák és műipari muzeumok alapításáról, az ipari élet fölvirágoztatására irányuló tényezők fogantatásáról gondoskodni: addig iparunk emelkedéséről szó sem lehet.

H I R E K.

— (A vidéki gazdaközöniséget)

— tekintet nélkül arra, vajjon olvasó-e lapunknak vagy sem — tisztelettel főkérjük, a gabona állásáról, a természere való kilátásokról, esetleg természeti veszedelmekről és nagyobb károkról hétről hétre sziveskedjenek lapunkat értesíteni. Ez által — ha minél nagyobb kiterjedési körből érkeznék hozzánk hiteles tudósítások — kölcsönösen tudomást szerezhetnek vidéki gazdáink a más környeken levő állapotokról, a mely tájékozódás, hogy föltöbb fontos a gazdára nézve, magyarázunk sem kell. Tudósításokat levélben vagy egyszerű levelező-lapon köszönettel fogad a

„Pécsi Figyelő“

szerkesztősege.

— (Kossuth neve napja Pécsen.)

A pécsi függetlenségi és 48-as párt Simonfay János orsz. képviselő és pártelnök kezdeményezésére vasárnap este, Lajos nap előestéjén, a Scholz-féle söresarnokban lakomát rendezett Kossuth Lajos tiszteletére. A párt tagjai közül százon föltt jelentek meg a társas vacsorán. Simonfay János, kit beléptekor zajosan megéljenzek, mondotta az első pohárköszöntőt, melyet egész terjedelmében itt közlünk:

Tisztelet uraim! Midőn őszinte hazafias örömmel bödvölöm önböket, kiú Kossuth Lajos nagy hazánkfiának tiszteletére s nevenapja alkalmából a pécsi függetlenségi s 48-as párt bizottsága által a névnap előestéjén rendezett ünnepélyen megjelentek, engedjék meg, hogy az igaz hazafiai érzés melegevel néhány szóval röviden meltsassam a mai ünnepélyt, annak fontosságát s jelentőségét. Hogy ki és mi volt Kossuth Lajos nekünk, a magyar nemzetnek és népnek a múltban, mi a jelenben, minő nagy érdemei vannak a hazá és nemzet körül és a honpolgárok iránt; hogy mit köszönhet az ő langelméjének s lángoló hazá s szabadságszeretetének a hazá s ennek népe: mindezeket fejtegetni nem

lehet most czélem s nem is tartom szükségesnek, hiszen mindnyájan tudjuk, a kik itt megjelentünk; de tudja s elismerni kénytelen kivétel nélkül e haza minden fia — pártkülönbség nélkül. Talán lesz is utánam szónok, ki összes nagy tetteit, esetleg egyik vagy másik kiváló érdemét méltatni fogja. Én csak egyet kívánok közülök különösen kiemelni — szerintem a legkiválóbbat — a melyik az ő kimagasló, önzetlen s példátlan hazafiságát a legnagyobb fényben ragyogtatja s ez az: hogy Kossuth Lajos az általa közvetlenül s közvetve teremtet vívmányokból semmi részt, semmi hasznot nem igényelve — távol hazájától 88 éves agg kor mellett isoált politikai elvi álláspontját — nem személyes hiúságból vagy szenvedélyből — (ezt még ellenségei sem foghadják rá) hanem folyton nemzete sorsán agdóvva s érte működve, egyedül Magyarország jövőjére való tekintetből, bámulatos kitartással, a legszigorúbb következettséggel és arra való gondoskodással tartotta s tartja fön, hogy ezzel edes hazája és nemzete önállóságának és függetlenségének teljes megszerzését és biztonságát előresegítve — lehetővé tegye; tehát még a jövőre nézve sem kíván részt belőle, meglegészik azon tudattal, hogy elveinek saját részéről való szilárd s következetes fönntartása által közreműködött a nemzet jövő boldogulásában, függetlenségének fölépítésében. Bővebben ezt sem fejtegetem, leolvashatja mindenki belőle a következtetést; csak azt jegyzem meg még, hogy az ő magasztos példaadása, melyet ő politikai elvi álláspontjához való állhatatos ragaszkodásával nyújt nemzetének, legalább is villámhárítól fog szolgálni mindétkor. Mondanom sem kell uraim, hogy ily férfiú, ki egész életét át nemzetnek élte, a magyar néperért tett, küzdött, fárads s szenvedett; kinek érdemei olyan nagyok, hogy még az ellenfelei is elismerni kénytelenek; legméltóbban megérdemli a magyar nemzetnek, a magyar haza minden igaz fiának — tartozzék az bármely pártához — nagyrabecsülését, tiszteletét, halálját és kegyeletét. Hiszen ha a nemzet ily nagy férfiat iránt is a kegyelet s hála adóját leróni barmikor elmulasztaná: ömagát, létének alapját semmisítené meg; mert ki lesz, a ki a nemzetért önzetlenül küzdjön a bekövetkehető nehéz napokban, ha az iránt, a ki legelőbbet tett nemzetének, halálán lenni vagy a tisztelet s hála érzéséről csak egy izben is megfeledkezni tudna. A történelem tanúsága szerint nagy férfiban él a nemzet; a nagy férfiak megteremtője pedig a nemzetnek a meglevő igaz érdemeket szerzett nagy férfiai iránti elismerése, megbecsülése s halás kegyelete. Ebben rejlik uraim a mai ünnepély fontossága s azért igyekezzünk apolni, fönntartani Kossuth Lajos iránt a hazafiai igaz tisztelet, szeretet, hála és kegyelet érzését; mert csak azon mértékben szolgálunk hazánk és nemzetünk igaz ügyének, a mily mértékben ezt tenni fogjuk. — Kiváló jelentőséget nyert a mai ünnepély a maskorhoz képest azon szomorú és a nemzetet megbélyegző körülmény

adós. Oh az amerikai pontos fizető. Mr. Borhigh leverte mr. Prixhill ezilinderét. Hogy a fejét is le nem verte, csak azon véletlennek köszönhető, hogy oda volt növe a nyakához.

— „Igy allván az ügyek“ — lépett közbe mr. Hipp — uraim, sir, mrs, gentlemen, ne siessenek annyira! Egymást agyonütni, vagy megböboxolni még ráérnek! Mondok egyszer én is egy okosat. Tessenek fogadni és a ki meghöditja a misst, azé az igazság.

— Helyes! Very well! Mibe fogadjunk?

— Fogadjanak gentleman tizenkét üveg sherrybe! (Azt is én fogom meginni) — indit ványozza mr. Hipp.

— Helyes! Fogadjunk! És most for ewer! God head! — s ezzel egyik jobbra, másik balra elrohant, fölhajtvá még egy üveg sherryt.

Mr. Borhigh már jó messze járt, mikor észrevette, hogy a ezilinderét ott feledte mr. Hipp fején. Vissza tehat; ezilinder nélkül csak nem mehet misst fogni. Jó félóráig nyugalt le föl a sétatéren, míg megtalálta a ezilinder bitorlót, a ki épen egy másik asztaltársaságnak mesélte a furcsa fogadás történetét.

A visszanyert kalappal s az elvesztett

idővel aztán fiakkerbe ülven, hajtattott miss Ticinella of Cadu frajilához.

Tartsunk itt egy kis pauzát és tegyük ide egy csillagot.

*

Miss Ticinella épen egy tuczat szerelmes levelet fűzelt föl, mikor bejelenték mylord Bumfordhdyt.

— Jó hogy jön mylord! Mondja őszintén, meddig fog engem udvarlásával boldogítani?

— O mylady — szölt zsebére szorítva tenyereit lord Bumfordhy. — A meddig ez ki nem ürül.

Ha csak őszinteség kellett, az volt lord Bumfordhdyal elég.

— S mikor ürül az ki? — kérdé gunyos mosolylyal a miss.

— Tizenkilenc nap és 8 óra után jár le az utolsó váltóm.

— S aztán?

— S aztán? — A mylord szétnézett a levegőben, mintha ott leolvashatta volna, hogy mi lesz aztán.

— Mylord! köszönöm az őszinteséget, viszonozni fogom. Menjen ön szépen haza Londonba, fölmentem önt a további udvarlás köte

lessége alól. Megutam önt és megutam kifizettet üres paholyokat látni magam előtt.

— Good bey!

A derék mylord sarkon fordult, a komornyiknak dollar helyett adott egy friskát és gázolt le a lépcsőben. A legelső fordulónál belelöközött valakibe, leverte a ezilinderét, kiűtötte a szájából a szivart, attól viszont kapott egy boxert, a mitől az orra három hétre zöld paprikává módosult és ment haza Londonba.

Az a lakai volt — mr. Prixhill.

A komornyik épen a képét kötötte vizes kendőbe, a miatt hát bemehetett.

— Oh myladi, miss Ticinella of Cadu frajlia! Jam David Prixhill és el akarom a misst venni feleségül, ha másképp nem hódíthatom meg. O miss, ne tagadja meg kérésemet, különben én, én — kénytelen leszek tizenkét üveg sherryt fizetni annak a potrohos Borhighnak.

A miss Ticinella megijedt a garázda kértől és inasa után kiabált. Ugyan jókor! Az épen másodsor borogatta a fizimiskáját, azt csak nem hagyhatja félben.

Ekkor a miss gondolt egyet.

follyán, hogy az országgyűlési többség a honnapi kérdésben Irányi Dániel által benyújtott törvényjavaslat lezavazásával Kossuth Lajost, a magyar honpolgárságra legérdemesebbet, hontalanú tette; a magyar honpolgárságot megfosztotta azt a Kossuth Lajost, ki millióknak adott honpolgári jogot. Megszűnt magyar honpolgár lenni, hontalanú lett. Kérdés: megürthetik-e Kossuth Lajos által honpolgárokra tett polgárok, megürthetik-e Magyarország népe, hogy Kossuth Lajos — a honpolgárságra legérdemesebb — hontalanú legyen? Én azt hiszem: nem ürtheti s nem fogja hallgatni meggyőzését sem a mi néphez, hogy a magyar népnek a Kossuth Lajos iránt érzett, eddig tanusított kegyeletét és tiszteletét halatlanság bélyegével feketítsék be s alkotmányos úton egész erővel tiltakozni fog a nevében elfüvetelt merénylet ellen s Kossuth Lajos honpolgárságának visszaállítását mint egy ember nyíltan s határozottan követelni fogja. Mi uraim, kik itt vagyunk, úgy ünnepeljük meg legméltóbban nagy hazánkfiának nevenapját, ha ünnepélyes fogadást teszünk arra, hogy alkotmányos úton minden tevékenységünket kifejtjük azon irányban, hogy a magyar nép Kossuth Lajosnak elégtételt szolgáltatasson s öreg napjainak megvigasztalja. Azon reményben uraim, hogy ez megtörténik, hogy a magyar nemzetnek fiait Kossuth iránt tartozó halálukat leróni sietnek, emelem poharamat Kossuth Lajos háának nagy fiának egészségére és még hosszú életére kívánva az Isten áldását.

A beszédet lelkes éljenzés rekesztette be. Utána Kiss József ügyvéd, a pécsi függetlenségi part másodikelőke, szintén Kossuthra és az általa polgári jogot nyert polgárokat ürtette poharát. Papp József Simonfayra és Kossuthra mondott köszöntőt, beszédjében élesen elítélvén egy bizonyos pártnak azon armánykodását, melylyel a Kossuthot tisztelő s elveit valló függetlenségi pártra a koronás magyar király személyével szemben az illoyalitas vadját fogja ra. Kiss József a Kossuth elvei mellett küzdő „Pécsi Figyelő” jelenlegi szerkesztőjére, Haksch Lajosra, ez pedig Kossuthra mondott rövid beszédet. A lakoma lelkes hangulatban éjfél utánig tartott, a mikor is a szétoszló polgárok Simonfay orsz. képviselőt távozásuk nagy óvációban részesítették.

— **(A püspök bérmáltja.)** Dulanszky püspök 20-án — Szt. István napján — Mohácsot szolgáltatta ki a bérmálás szentségét; on név tovább menve 21-én Dárdán, 22-én Belyén, 23-án Csepelben, 24-én Petricvén, 25-én Brodjan, 26-án Bivozacson bérmált. Ma 27-én Harkanovcén, 28-án Valpón, 29-én Marjanécán,

— Halljunk uram a házassági föltételeket; — szóló nyájasan az érdemes gentlemanhoz.

— A föltételek? — igen! Tizenkét üveg sherry, a ki elveszti a fogadást. A nyertes iszik.

— Elfogadtatik! Most hallja az én föltételemet. Menyasszonyi ajándéknak ad sár 10 millió dollárt váltóban.

Az úrér szelleme üzérkedni kezdett.

— Az sok myladi! O miss, ha tudna, mennyire szeretem a missét, meg a sherryt!

— Jó, mondjunk öt milliót!

— Sok myladi! O ha tudna, hogy öt millió sherryért hány palack dollárt lehet venni? — A nyertes iszik sár!

— Elfogadtatik! — ordította magán kívül a tisztelt sár.

De már erre belépett a komornyik.

— Paul, Paul! Gyorsan mutassa meg a gentlemennek, hol az ajtó!

A mint mr. Borhigh rohan föl a lépcsőkön, egyszerre csak a nyakába esik mr. PRIXHILFF.

— Mr! Nyertem! Holnap megyünk Brasiába, nászútra!

Mr. Borhigh rémtülve rohan be a misshoz.

31-én Sijjovocvén, szeptember 1-én Radikocvén, 2-án Podgajcén, 3-án Viljevén és 4-én Miholjan oszti ki a bérmálás szentségét, a mikor Slavoniában végezt ebbsli hivatalos küldetésével. Ezután Tolna megyében folytatja a körúrtát. Itt 9-én N.-Mányokon, 10-én Aparon, 11-én Kakasdon, 12-én Szálkán és 13-án Czikón fog bérmálni.

— **(Városi közgyűlés.)** Hétfőn délelőtt tartotta a város képviselőtestülete rendes közgyűlést, melyen a tagok bar csekély szám mal jelentek meg — bizonyára a nagy forróság miatt, mely a közgyűlés tartama alatt is kényserítette a főispánt fertályórai szünet beoldására — eléggé érdekes dolgok kerültek fölészínre. A közgyűlés elején a főispán néhai Grünhut Ignácról emlékezett meg, ki buzgó tagja volt a képviselő-testületnek s több tiszteletbeli állást is viselt. Ezután fölolvasták a legfőbb kéziratot, mely Mária Valéria főhercegnő menyegzőjének alkalmából Magyarország minden részéből s így a mi képviselőtestületünk részéről is ö fölségeikhez intézett szer-nesekivanatosat megköszöni. E legmagasabb helyről érkezett leirat a közgyűlés részéről hódoló tisztelettel tudomásul vétetett. — Majd a választások etjettek meg a városnál tressedésbe jött állásokra, melyek eredményéről lapunk ma helyén emlékezünk meg. Szóba került továbbá a kir. tabla épülete, a melynek részére szükséges helyiségekről és fölészerelekről rendelkező közgyűlési határozatot jóváhagyó helygimnáziumi rendelet fölőlvásása után a polgármester tájékozással fölémeltette, hogy az előirányzott költség nem lesz elegendő, mert a volt Oertzen-féle ház Maria-utczai oldalán mintegy 19 méter hosszúságban lebontani kellett. Ez előre nem látott munkátöbblet mintegy 4—5 ezer forinttal fogja emelni a kir. tabla építéletnek elkészítési költségeit. — Az 1890. évi költéselőirányzatot a helygimnáziumi jóváhagyta. Ennek értelmében a fedezetlen 260 ezer frt egyenértékű minden állami egyenes adó után 35%, pótdadót fognak a város lakosai viselni. Az új katonai kórház építésére a törzstőkéből előlegezték 119.757 frt 69 kr. visszatérítésre néve a helygimnázium nem egyezett bele a tanács előterjesztésébe, hogy ez összegből a régi katonai kórház és telkének értéke, 86.673 frt 90 kr. levonassék, s csak az így fedezetlenül maradó 33.083 frt 79 kr. törlesztessék a város által, hanem az egész összegnek törlesztését kívánta, mert a régi kórház helyére építendő színház meddő, nem gyümölcsöző épület. Ez összeg 50 év alatt volna a törzstőkének megtérítendő évenként 2%, törlesztéssel. A miniszterium különben beleegyezett abba, hogy a régi kórház területe a színház építésére felhasználassék, azonban meghagyta, hogy az építés megkezdése előtt újra kell az engedélyért hozza fölőlvadnia. (Ez aztán az önkormányzati jog!) A közgyűlés nem a legnagyobb tetszéssel fogadta a miniszterium ezen rendelkezéseit, s utasította

— Miss Ticiella! Önök utaznak? És az én tizenkét üveg sherryim is utazik — mr. PRIXHILFF-be!

E tragikus sóhajra megfelelt a tenyeres talpas Paul, a ki kiküldte, hogy nézze meg, meddig ért mr. PRIXHILFF.

Hogy mi módon küldte, ki-ki elképzeli.

Mr. PRIXHILFF-et a lépcsők alatt meglátta, a mint egy Apolló szobornak tett házassági ajánlatokat és a szomszéd Venusall fogadott számláhatatlan számú sherrybe, hogy ő és senki más lesz a nyertes.

A két jó ur másnap reggelre elért a legközelebbi vendéglőbe s ott a dolgok tisztább megérthetése végett megittak három adag puncsot, a mi képesítette őket, hogy a versengést folytassák, melynek eredményeképpen úgy összeboxolták egymást, hogy kéken, zölden szállították őket haza a Strasse Atlantica és a Rotunde Ballaisra.

Harmadnap, mikor összeültek a pavilon előtt, mr. HIPPÉL, ez persze rájuk támadt, hogy melyik fizeti a tizenkét üveg sherryt,

— Goddam — jegyzé meg mr. Borhigh — nem ér meg tizenkét miss egy üveg sherryt.

— Very well! Hagyta rá mr. PRIXHILFF.

Nászódi István.

a tanácsot, hogy még egyszer írjon föl az új kórház építésére fordított összegnek ma egyszer előterjesztett módon való fölészérés tekintetéből. E pontnál fölészállt Bolgár ügyvéd, hogy a tanács konkrét javaslattal álljon elő a színház ügyében, mire a főispán megnyugtatólag azt válaszolta, hogy a következő hó elején végleg el fogják dönteni e kérdést. A közgyűlés ezek után több oly ügyet bonolyított le, melyekről részint ma helyen teszünk említést, részint pedig csekély érdeklél bíruak. Névszerinti szávozást most maga után az az ügy, hogy Papp József tulajdonát képező s a tettyei kőbányába beszögélő szőlőt a város megvegye-e? Szólóbbsséggel elhatározták a megvételeit. — Arad városának abbsli meghívására vonatkozólag, hogy a 13 vértanu szobornak leleplezési ünnepélyén a mi városunk is részt vegyen testületileg, azt határozták, hogy a ki ez ünnepélyen részt venni akar, jelentkezzék a polgármesternél, a ki azután a jelentkezőknek ki fogja adni a mandatumot, hogy a várost képviselhessek.

— **(Bertalan-napi búcsu.)** Vasárnap a budai külvárosi szőlősgazdák Bertalan vértanu napját a szokott módon ünnepelték meg. Délelőtt búcsújáró menet indult, Radó budai külvárosi segédlelkész vezetése alatt, a Bertalan-hegyi kápolnához, a hol istentiszteletek és magyar és horvat szentbeszédet tartattak. A déltán kivonuló búcsúnak száma az idén nem volt olyan nagy, mint más években; hanem azért a vig hangulatot most sem hiányzott a szőlőhegyekben.

— **(Hymen.)** Horvath István megyei aljegyző eljegyezte Driesz Nelli kisasszonyt, Driesz Lajos pécsvárdi ügyvéd leányát. — Szucsics Kálmán bogdasi tanító eljegyezte f. hó 21-én Gaspar Katalin k. a. postamester-től Gelsler (Zala).

— **(Erdőgégés.)** Hétfőn delben az a hír terjedt el, hogy a szőlőhegyen, az a mecsiki erdő. S valóban a Tettye fölött látható is volt az a nehéz füst, mely a 39 fokos tikkaszót, állott megleben ott nehezkedett a hegygerinc fölött. A városházán ugyanez időben jelentették is a tüzet s innen azonnal munkásokot indítottak el az erdőgégés megatlasára. Mire a tüzoltóság s a néhány napszamosból álló csapat fölért a tűz színhelyére, akkorra már a Tettyétől a Missinaig egy langterjedt volt az egész eszerjes. A tűz a Tettye fölötti részen keletkezett s a porhanyóságot szaraz, izzó fü tovább vitte a eszerjes köze. A talaj gyeje egett csak s a eszerjes alsó levelei. A tüzet oltani ment munkásereg azonban kiesi volt a 200 holdnyira egó eszerjes ellenében; a banyatelepre küldtek egy segélyért, a honnét Werner gépészernök nyomban, a legnagyobb készséggel 150 emberrel küldött. Ezek segélyével aztan este 8 óráig végre sikerült a talajtűznek gátot vetni akkép, hogy friss galyakat vágtak le s azzal verdestek az egó gyeget míg a lang kialudt. Árkoasról a szakias hegyen természetesen szó sem lehetett. Estefele a katonaság is kiküldött néhány gyalogezredbeli utaszt, de már akkor a tűz hatalma meg volt törve s a város szép feyvese és szallerdeje védeve volt az elpusztulás ellen. Mint jellemző körülményt emlíjük föl, hogy a környékbeli szőlőbirtokos budai külvárosi polgárok egyike sem akart az oltást intézők fölőlvására a városba jóni segélyért, sem pedig segédkezet nyujtani az oltásban s csak egyes józan polgártársuk fölőlvásának engedtek nagy nehezen.

— **(Hivatalnoki állások betöltése a városnál.)** A hétfői közgyűlés döntött a pályázatok fölött, melyeket a városnál üresedésbe jött állások elnyerése végett benyújtottak. A pályázók közül a következők választattak meg: I. oszt. szantiszté Kerbolt Pál, II. oszt. szantiszté Wohlmut Ferenc, I. oszt. írkokkák Surányi Kálmán, II. oszt. írkokkák Ferkó István és Rozgonyi Bertalan, rendőrbiztossa Trixler Aladár, végrehajtósa Kaufmann Lajos.

— **(Halálozás.)** Győrökő Ferenc bicsérdi volt körjegyző e hó 23-án 43 éves korában, hazasságauak 18 ik évében elhunyt Pécsen (Sikló-országú 20. sz.) — Dillmann János bicszoki néptanító e hó 21-én meghalt. Temetése 22-én ment végbe nagy részvét mellett.

(A város adományai.) A város közönsége a jövő hó 4-én Nagyváraiban a pécsi nagy. kir. 3. sz. honvédelvisandár által rendezendő lövészre, hét-fői közgyűlésen két rendbeli adományt szavazott meg. Az egyik a polgármester által vásárolandó 200 frtos emléktárgy, a másik 100 frank aranyban lesz, melyeket a versenyen díjaztak fognak kitűzni. — Felhívármegye megkeresésére közgyűlés. Móór községnek tűzkarosultjai javára 50 frtot szavazott meg; ezenkívül a Kölessey-szoborra 25 frtot szavazott meg.

— **(Somogyi szántársulata.)** A hó 21-én érkezett Baiton-füredről Kaposvárra, a hol egy napi pihenő után, szombaton kezdte meg előadásainak sorozatát Follinsnak „Nani” czimű népsziművével, melyet nagy szamu közönség nézett meg.

— **(Kossuth nevenapjához.)** Irányi Daniél a következő főtisztosítást teszi közre: „Közeledek Lajos napja, melyet a halás magyar nép minden évben meg szokott ülni. Nem kétekedven, hogy azt ez idén is minél több heiyen meg fojzák ünnepeini, legyen szabad polgartarsamat arra figyelmeztetni, hogy ezen alkalmat ne csupán a nagy hazafi dicsőségre, hanem egyuttal arra használják föl, hogy a közelebb megjelenendő újabb emlékrataira előfizessenek, így tettel is bizonyítván, hogy halát éreznek ama nagy ember iránt, a kinek a jobbajóság elterelésében s a polgári egyeulőség megalapításában legnagyobb része volt, a ki dicsőséget szerzett a magyar névnek s a kinek jórészt annak a csonka alkotmányának az élvezete is köszönhető, a mely alatt élünk, a melyet azonban algha vívhatott volna ki a nemzet az 1858—49-diki események hatása és Kossuthnak egy 1859 ben mint 1866-ban követett politikája nélkül. Annál inkább kötelességünk pedig ily módon tettel taunsitanunk halánkat, minthogy, a mint azt a nagy hontalan maga megvallotta, súlyos anyagi gondok nehezdedek agg fejére. Ne engedjük, hogy az, a kit a nép atyjának nevez, szükségét szenvedjen. Az előfizetés a 3 uj kötetre 12 frt, melyre az aláírás alkalmával 3 frt fizetendő s ugyanannyi az egyes kötetek átvételére. A ki egymaga nem képes az egész összeg lefizetésére vállalkozni, könnyen találhat társakat, a kik az összeg egy részét megadják, így a munka tulajdonos-társaivá lévén. Az aláírasi izek a gyűjtött pénzzel az „Athenaeum” ba küldendők. Minden 10 példány gyűjtőjének egy ingyenpeldány jár.”

— **(Szerencsétlenül járt főhadnagy.)** Percenyi főhadnagyot a 19-ik honvéd gyalogdandárban, szombaton a sáfortáborban a szerencsétlenség érte. A főhadnagy kocsiara ült s a ló megbokrosodott, mire ő leugrott a kocsirol, oly szerencsétlenül azonban, hogy a jobb karját eltörte, a bal karját pedig kifeszamította.

— **(Balesetek a hadgyakorlaton.)** Hétfőn az Udvardtói Malmog tartott katonai gyakorlaton két baleset történt. Az egyik tüzeben a nagy sietségben átszaladt az agyu s a szegény katonára súlyos sérüléseket szenvedett. A 44-ik gyalogrezredhez tartozó egyik kövitzének pedig, a mint jobb karjával puskája csövére támaszkodott, elslült a fegyvere s a vaktöltés átszakította a felső karját. Mindket nehéz sebesültet a katonai orvosok azonnal gyógykezelés alá vették s be szállították a katonakórházba.

— **(A tornacsarnok kiegészítése.)** A pécsi atletikai club azon kérelmet terjesztette a város elé, hogy a tornacsarnoknak az egytel használatára szolgáló helyiségeit egy vívtérrel bővítsé ki. E kérelemhez a város tanácsa azon előterjesztéssel járult hozzá, hogy e vívtérben kívül, mely a tornacsarnok nyugati oldalán építtetnék, még a keleti oldalán a szolga számára lakás építtessék, hogy így könnyebben föllégyhessen az őrizetére bízott nagy értékű tornaszerekre; ezenkívül különböző kisebb javítások eszközölését, mint a helyiségek téli ablakokkal való ellátását, a szabadban álló csetekhez fedett utnak elkészítését terjesztette elő. Ez építkezések költsége az előirányzat szerint körülbelül 6100 frtra fog ragni, mely összeget a közgyűlés meg is szavazta.

— **(Villám által sújtott ember.)** A varva várt s kedden reggel végre megérkezett tisztító zivatrnak áldozata is volt. Egy értényi illetőségű kaszás ember a meyeri-malom közelében egy fa alá húzódott a vihar elől; a villám

ép abba a fába ütött le s a szerencsétlen munkást — kinek nevét eddig még nem tudja a rendőrség — agyonujtotta. A szétrocsolt hullát a rendőrség a budai külvárosi halottaskamrába szállította.

— **(A vörös kakas)** két nap alatt sürtű látogatva meg városunkat. Vasárnap délelőtt 10 órakor a Szigeti külvárosban, a tábornok-utca 12. sz. házában — özvegy Gergely Józsefű tulajdonja — az istálló padlásán gyűlt ki a szalma, a mitől az istálló teljesen leégett; de a lakóházban megmentette a tiltoltság. Ugyanaznap éjjel ugyancsak szigeti külvárosban a kaszárnya-utczában levő Sella féle házában támadt tűz, de egy tüzér káplár s néhány más katona még esirájában oltotta el a veszedelmet. Hétfőn reggel pedig a Marka helyen Tamássy Ferenc városi bizottsági tag préházba gyűlt ki s teljesen le is égett benne veszvéen több hordó s az egész berendezés, miből semmit sem tudtak már meg menteni. Az nap déleben végül a Meesekeu támadt tűz az erdőben, a melyről, más helyen közölünk tudósított.

— **(Jubiláló lelkes.)** Vasárnap ülte meg Szentgyörgyi József csarnóitai ev. ref. lelkes felszázados működésének jubileumát. Az ünnepeiyen jelen volt Szász Károly ev. ref. püspök is, a ki most alsó Baranyában jár; szombaton utazott át Siklóson Terebgyere s ott Kovács Antal esperes vendége volt.

— **(Katonai hírek.)** Az 52-ik gyalogrezredhez tartozó tartalékosok, kiknek az idén kell gyakorlatra bevonulniok, kedden vonultak be zászálójajukhoz 16 napi gyakorlatra. Minden századhoz körülbelül 40 embert osztanak be s így mindegy 500 emberrel szaporodik a katonaság létszama. Az itteni közhadseregben katonalómány jóval kedden éjjel 2 órakor külön vonaton megy föl Budapestre, a hol 6 napig tartózkodik, majd azután elindul a Pilis-Csaba és Vörösvár közl tartandó nagy osztálygyakorlatokra s a pilis-csabai táborban foglal szállást.

— **(Szerencsétlenség a kut fenekén.)** Siklóson a múlt heten a lovas lakatya előtt levő közkút javításakor az ott dolgozó Schulbert Ferenc munkás egy követ rosszul igazított helyére s a kő a munkás fejére zuhant. Schulbertet eszméletlen állapotban huzták föl a kútból s vittek lakására.

— **(A Duna áldozata.)** A Duna Mohács környékén sürten szedi áldozatait. A múlt heten is két emberrel esett a folyam hullámaiba. Bartha István iparos legény az egyik szerencsétlen, kit uszák közben görög fogott el s a hullámsírba sodort az ár. Hulláját pár nap múlva vették ki. — A másik áldozat Weisz Salmón mohácsi lakosnak Herman nevű fia, ki fürdés közben, vigyázatlansága folytán letéte halálát a Dunában. A fia holttestét Batimán fogták ki.

— **(Uj körjegyző.)** Bozsok Kiszaludj Viktor egyhanguan választott meg körjegyzővé.

— **(A mohácsi vész évfordulóján.)** 29-én a mohácsi kálvária kapornában emlékművet és szoborokat fognak tartani, a mire Schulbert pécsi székesegyházi káplán kérését föl.

— **(A népszámlálás a megyében.)** Vasárnap a megye fozszalagbairai a napszanal ertekezleten voltak, melyen a legközelebb megéjtendő népszámlálás ügyében javaslataikat terjesztették elő az alsópnaak kijelölővén egy-szersmind a népszámlálási osztályok ügyükeit. A művelet keresztültvitelére a községi tanítókat is fölfogják szólítani, kik 3 frt napidíjat kapnak, a jegyzők pedig hivatalból működnek közre.

— **(Égő hajómalom.)** Szombaton reggel Baja alatt egy hajómalom meggyult. Ép abban az időben jött lefelé a póstahajó, melynek utasainak az egészen lángban álló malom rémséges látványt nyújtott.

— **(Elítélt albiró.)** Jankovich Denes, mohácsi járásbíróági volt albiró tudvalevőleg évekel ezeltől sájtépot indított a pécsi esküdtészek előtt Tarnai K. ügyvéd ellen, a ki azt írta róla, hogy pénzért méri az igazságot. Az ügyvéd állításának bizonyítására tanukra hivalkozott, a kik nagyon terhelőleg vallottak ellene. Kautz Adolf ügyvéd és segédje ugyanis eskü alatt azt vallották, hogy a bíró ur egy summás visszahelyezési perben Kaiser Ignacz lipódi lakostól 50 forintot fogadott el, azzal az ígéréttel, hogy az ő javára fogja előlteni a pórt. E vállomások után a kir. ügyész vádjától

elállott s az ügy a büntető utra tereltetett. A pécsi kir. törvényszék Jankovichot a megvesztegetés büntetésének vádjá alól fölmentette, mely ítéletet a kir. tábla is helybenhagyta. A kir. kuria azonban mindkét ítéletet hatályon kívül helyezte s Jankovichot megvesztegetés büntette (468. §.) miatt egy évi börtönrre s öt évi jogvesztésre ítélte. Az elítélt albiró erre perének újból való fölvételét kérte. A szegszárdi kir. törvényszék Jankovichot perújítási kérelmével elutasította s a törvényszék e végzését a tábla is helybenhagyta. A kir. kuria szüneti tanácsa mindkét bíróság ítéleteinek megváltoztatásával helyet adott Jankovich kérelmének s az előnyomozatot elrendelte.

— **(Előmunkálati engedély.)** A kereskedelemügyi miniszter 49.621. sz. a kelt rendeletével Linder György mohács-kerületi orsz. képviselőnek és Berényi László budapesti lakosnak a kir. államvasutak Gombos-Bogyeja állomásától Karavukova, Hódsg, Parabuty, Paraga, Gajdobra, Bükess, Csés és Procs községek határain át, a kir. államvasutak Ujvidék állomásáig vezetendő h. é. vasutovonalra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

— **(Beiratások a kereskedelmi középiskolánál.)** A Porges-féle nyílváros 3 osztályu kereskedelmi középiskolában a beiratások augusztus 30-án kezdetek meg a Mária-utca 8. sz. házában levő intézet helyiségeiben. Egyéboként utalunk lapunk előző s jövő számban levő hírdetésre.

MŰVÉSZET, IRODALOM.

* **A Tompa-szobor javára** jótékony-czéli előjegyzési fölhívat bocsátott ki Paal Gyula író „Ebeszelek” egy kötetre terjedő szeprodalmi munkájára. A ki figyelemmel kísérté Paal eddigi működését, az készséggel jegyzeteli elő magat kiadandó munkájára, melyben az erdekes mesésövésre, a jellemek kidomborítására s a gyönyörködtető nyelvezetre feleltöbb nagy sülyt fektetett. A 15—16 nyomtatott iro terjedő kötet tartalma egy történelmi es öt eredeti elbeszéléstől álland s folyó év december havában fog kikerülni Györfy P. C. nyomdajavánál. Előjegyzési ára 1 frt 20 kr. (bolti ára több leendő), mely összeget nem szükség előre beküldeni, csupán az előjegyzés teljesítését (lehetőleg augusztus hó végéig) kéri a kiadó egy levelezőlapon R. Vozary Gyula főgym. tanár úrnál eszközölni. A tiszta jövedelem részét a „Tompa-szobor” javára ajánlta föl a szerző.

VEGYESEK.

— **A megzavart emésztés (székrekedés)** komolyabb következményeket vonhat maga után, mint az e hajban szenvedők legtöbbje gondolja. Oly kör-tünetek s fájdalmak, mint: vér-torlás, szédülési rohamok, fejfájás, szivdobogás, föltávozás, étvágytalanság, launkadság, stb. jelentkeznek, a nélkül, hogy az ember tudna az okat. Azonban, ha a gyógyszerterakban kapható Brandt Richard gyógyszerész féle valódi svajci labdas-csok (egydoboz ára 70 kr.) használatával a megzavart emésztést rendezhoznak, az e bajból eredő kör-tüneteket is elenyésztettjük. De mindig, csak is a fehére keresztelt vörös mezőben, s Brandt Richard névalírásával, mint védő jeggyel el-látott dobozokat kell kérni.

CSARNOK.

Ügi Peti.

A Hegyalján egy vízérre Malom épült hat kerékre.
A hat kerék folyton jár.
A malomban ifjú gazda,
Ügi Peti a molnárr.

Szép a telek, mely eütelül
Rég híres malom körül.
Sok a jószág, a vetés;
A hat kerék-űn a vám,
Bizonny bizony nem kevés.

Csodálni hát ne: is lehet,
Hogy kisasszony vetett szemet,
Ha nem is a molnárr,
De legalább szép telkére
S hat kerékű malomra.

A kisasszony nem rátartó.
Jó hogy az a malom-ajtó
Reggeltől estig nyitva áll:
A kisasszony sáta közben
Nyájasan bekandikál.

Peti is már sejt valamit.
S hat kerék sem fordul annyit
A víziren egy napon,
Mint a hányzser eszébe jut
Veronika kisasszony.

Agya izzad, forr mint az üst.
Ah csak vágya ne lenne füst!
Tüprekedik föllette:
Ób csak a föld szép anygala
Csak az övé lehetne.

A mint eped s egyre bámul,
A kisasszony ablakából
Fehér kendő integet.
Peti most a földre véli
Leszállani az eget.

Keble szorul, szíve dobog,
Fehér kendő libeg lobog.
Folyton jár a hat kerék,
Akárhogy jár, reggeltől estig
Peti arca csóktól ég.

II.

Napok jönnek, napok mennek,
Vége van a hirdetésnek.
Vig muzeika tudatja:
Úgi Peti s a kisasszony
Esküvőjét ma tartja.

A vidéknek színe java
A menyegzőn mind ott vala.
Több már nem is lehetett.
Elég díszes vendégsereg
Tette a nászmenetet.

De több volt a kíváncsi nép,
Óreg, apró fehér cseléd
Csoportosult itt s amott.
Volt szóvivő, több se kellett,
Moudának is jóslatot.

Egyik így szólt: „A kisasszony
Hogy lehetett ifjasszony?”
Másik pedig így beszélt:
„Hej no szegény Ugi Peti
Hova tette az eszét?”

Uteza sarkán egy anyóka,
Száján így jön a mondóka:
„Tapasztaltam eleget;
De én ilyen szövetségből
Nem jóslak jó életet.

Szent és igaz a beszédem,
Nem irigység szól belőlem...
Nem illik már én hozzáim,
De Petinek jobb lett volna
Az én Boreasi unokám.”

Volt szó, beszéd; szerencsére
Gulya-csorda haza tere,
S ez mindenkit haza hí'
Különbűben a beszédből tan
Sohse fogytak volna ki.

III.

Holdvilágos csillagos éj,
Annyi gyönyör és annyi kéj
Nem jutott még Petinek.
Szép Veráját atkarolva,
Együtt vígan lejtének.

Dinom dánom, lakodalom,
Áll a telek, áll a malom,
Mulat Peti egyaránt.
Huzzad cigány! lábam alá
Vigat húzz az anygálat!

Húzzad, húzzad azt a nótát:
„Egy kis leány a réten át
Fehér kendőt lobogtat,
Az én szívem, fájó szívem
Érte nem is doboghat.”

„Hej de mikor az a kis lány
Kitekintve az ablakán
Csalogatva integet,
Édes kedves mosolygása
Meggyógyítja szívemet.”

Most több szájra átszap a dal.
Egyszer gyorsan, mászor halkkal
Ujra járkál a tánczot.
Peti kedve határtalan,
Hogy nem vallott kudarczot.

Két napon és két éjen át
Tartá Peti lakodalmat
S eliheti akárki,
Csak a czukrasz számlájára
Száz forintot ada ki.

IV.

Gyors az idő, halad, szalad.
A változás egy nap alatt
Hozhat életet s halált.
Alig pár év, s a boldogság (?)
Könnyű szárnyon tova szállt.

Gyors az idő. Mindhiában,
Ugi Peti mámorában
A jövendőt feleli.
Bájos arcz és ragyogó szem
Egyedül kincsei.

Verájával ide s tova
Fényes fogat viszi, hozza.
Élte öröm, élvezet.
Kezdet útján halad tovább,
Mert az rózsák közt vezet.

Sőt Petinek kedvére lett,
Hogy a régi neve helyett
Ugi ír lett a neve.
És a régi molnár-ruhát
Főlváltotta feketé.

Uj barátok ki s bejárnak,
Tetszik mindez a molnárnak.
Keble kéjtől gyúl s hevül.
Vera tudja legjobban: csak
Érte van ez egyedül.

Farsang elmúlt, azért a bál,
Egymást éri Ugiéknál.
Kívül, belül nagy a fony.
Vig danától hangzik a ház
Késő éjnek idején.

Ugi Peti, Ugi Peti,
Hol elhagyta újra kezdi.
Áll a telek, a malom.
Szép Veráját vele együtt
Ne gyötörje unalom.

Ha ruha kell: selyem, bársony...
Nem is kérni, hogy mi aron?
Csak írják a többihez.
Ha ékszer vesz — akudozni
Nem illenek Petihez.

V.

A vig napok s a vig éjek
Egymást un eltűnének
Az idő gyors kerekén.
Peti immar veszi észre,
Hogy a dolog nincs helyén.

Volt nagy hitel. Kölesőn s kamat
Egyre csak nőtt, — soh'se apadt.
A sok jószág, a vetés,
S a hat kerék után a vám
Törleszteni mind kevés.

* * *

Fogat robot, dobszó pereg,
Ugiéknál árvereznek
Mindent, mi eladható.
Vera tükön gonfioskodott,
Hogy legyen útra való.

Peti agya forr, mint az üst,
Szétment minden, miként a füst,
Valóhól lett tünényén.
Ő pedig régi malomban
Legénykedik a szegény.

Munkácsy Lajos.

Elvesztett ütközet.

A szöke haju kis Etta gömbölyded, apró
betűli reám mo olyogtak. Bódító ibolyaillatot
árasztott, napugaras, fényes tavaszt rejített ma-
gában a levél, melynek néhány sora arról su-
sogott, hogy Etta, ez a köszívű kis kegyetlen
asszonyka, kihez epedő sóhajaim mindeideig hi-
ába szállottak, — még ma látni kíván, mert
szüksége van rám.

A nagy manőver idején történt. Az ezred
szétszórtan táborozott s mi, az ötödik század,
abban az elhagyott fészekben öklömmi kis
sváb faluban fekdűttünk. A kis Etta volt a kvár-
tély adóm; a huszonegy évvel öveztségére ju-
tott kis Etta, kinek mosolygó rózsaszínű kör-
mőcskéi s ábrándos lenvirágzintű szeméi voltak!

Egy falubeliek voltunk; síheder koromban
erősen udvaroltam néki, de zöld ágra nem ver-
gődhettem. Elhalászta előlem a kis aranyhalacs-
kát egy felvidéki gentri, mostan immár néhai a
szegény. A véletlen játéka volt-e, vagy mi, nem
tudom; de ismét összehozott bennünk a sors s
én újból kezdtem az atkakat. Nyomában jártam
az asszonykának, mint az árnyék, sóhajait az
én leheletem fogta föl s csókoltam a görögnyöt,
mit parányi apró lábacekájja megtiport.

Ah, és nem juthattam annyira, hogy ke-
zét csak egy izbebe is megszoríthattam, hogy csó-
kom csak egyszer ejtethettem volna arra a göm-
bölűt nyakra, melyet mindig hullámos, egész-
kék szalag övezett!

Reggel kaptam a levelet s délben mártá-
bóri őrségre kellett vinnem szakaszomnak a felét.
Mintha minden ellenem esküdtött volna. Etta
mára hi s a legveszélyesebb ponton az őrpáncs-
nok ma én vagyok. Maródit jelentettem, a dok-
tor rám fogta, hogy szimulálók; mennem kellett.
Csakugy libegtek a fülk, por, izdatásig össze-
folyt az arczukon. Az egyik, adonyi fi volt a
fámbor, azt mondta: szalonnát pirítvaok odafőn
az anygálok, annak a zsírja csőpög a napból!

Egész délután nem történt semmi. Az ell-
enség nem mozdult, hirmondó se mutatkozott
közülök. Őrjáratok czirkáltak s adtak egymás-
nak az izenetet; — különben nyugodt volt a
táj; de nem az én szívem.

— Lelkembe rajzolódott Ettának nyulánk
alakja, ott járt velem a szakasz élén, az őrszem
mellett; azt láttam a nap ringó sugaraiban, a
levegőben mindig, mindenütt. Tudtam mi vár
rámm, ha itt hagyom az őrsöt; degredálnak —
s kijut vagy néhány hónapi brigád.

Bolond voltam. Etta hi, — én megyek!
Sötétre vált a fülk összekuporodva iltek
az árok fenékeire; a két őrszem mozdulatlan al-
lott a helyén. Metsző, hideg szél szemembe
csapta a port; az égről csak egy csillagszem
sem ragyogott reám.

Tűzelte vérem, mámorossá tette agyam a
gondolat, hogy Etta vár, engemet vár. Magam-
hoz szólítottam a káplárt.

— Mennem kell — mondtam — kezeire
bizom a legénységet; félóra múlva itt leszek.

A kapitány mintegy órával azelőtt vizsgálta
meg az őrsöt, rendben talált mindent!
Szóknöm kellett, a legjáratlanabb utakat
választottam s kusza eszűva jutottam Etta falu-
jába.

Még visszánéztem az elhagyott vidékre;
esedűs volt az és nyugodt.

Nagy, sötét felhők hömpölyögtek az égen;
haz előtti juharcok leveleskékéi szerelmesen su-
sogtak. Az ablak függönyökön gyertyafény szű-
rődött át s bantólag érinté a szemem, megvilá-
gította porlepte, veritékes arczom.

Megkerültem az udvart: hátulról lopód-
tam be esedűsen, nesztelen. Mintha távoli pus-
karopogás ütötte volna meg a fülem; csak egy
pillanattig tartott s a hang szétmorzsolódott a
légben.

Káprázat — gondoltam — s benyitottam
az ajtón.

Kigyult arczczal, ragyogó szemekkel Etta
ült az asztal mellett s közvetlen közelében —
a kapitányom.

Elvesztettem a játszmat; szó nélkül for-
dultam s futottam a helyről.

A szél zúgott; éreztem, amint arczomba
vert a puskapor füstjét. Ellenség támadt az elő-
hadra s az első vonalon fejdődött a harc. Nem
lehetett látni a sötétben, csak a tüzet, mit vé-
kony nyelvvel löktek ki magukból a puskák s
hallani mást, mint egy egy elkésett káromkodást,
mely recsegő hangon volt mondvá, de szívből.

Elvesztettem az irányt, nem tudtam tájé-
kozni magam s betévedtem az ellenséges főhad
csapatái közé.

Nem ismertek a magukénak; — elfogtak.
Boldogság volt! Etta készakarva escelekedte,
hogy tőlem végkép megszabaduljon.

S mikor elhatározta magában, hogy en-
gem ily módon tör össze, bizony akkor gondolt
reám szerelmes szívvel először igazán...

Tóth Dező.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

„Az ő emlékkönyvébe“ esinos kis apróság; de az bizony csak az ő emlékkönyvébe való.

E. J. Tóttós. A helyreigazító levél nagyon későn érkezett; nem lehet a dolgot a hajanál fogva előráncigálni. Önök a tanítóra hátrítják a tűz okát; de arról alaposan hallgat a levél, hogy a tanítót a tűzbe akarták dobni. Léniával pedig senki fejét be nem lehet verni, még egy szópós gyereket sem; ez az állítás tehát kissé erős, a mint hogy szintén erős bluntes lenne az is, ha a tanítót azért, mert a tanítványait kalánfüllének, gonosz esontnak, meg birkaszeműnek mondja, a tűzbe dobnák, a hogy a tóttósok akarták. Higgadtabb vér mindkét részről nagyon elkelve. A tanító igyekezzék jó lábón állani községével, de a község is becsülje meg a tanítóját, mert bizony-bizony nem tudja, mennyit köszönhet annak!

K. Gy. A czikk lendületesen van megírva, a személy ellen — kiról a czikk szól — sem lehet kifogásunk; hanem valami kis alkalmiság kellene hozzá. Mert jellemrajzot csak úgy minden ok nélkül nem lehet közölni, ha csak nem exponált, általános ismert egyéniség az illető, kiról az szól.

Gabona-arjegyzék

Pécs sz. kir. városában 1890. évi augusztus hó 23-án tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Rozsa) őszi	—	frt	—	frt	—
) tavaszi	—	—	—	—	—
) új	6	80	6	60	
Közteszese) ő	—	—	—	—	—
) új	5	70	5	60	
) ő	—	—	—	—	—
Rozsa) ő	—	—	—	—	—
) új	5	60	5	50	
) ő	—	—	—	—	—
Árpa) őszi	—	—	—	—	—
) tavaszi	6	60	6	30	
) új	—	—	—	—	—
Zab) őszi	—	—	frt	—	—
) tavaszi	5	90	5	80	
) új	—	—	—	—	—
Bükköny Repeze) széna	—	—	—	—	—
) —	—	—	—	—	—
) —	—	—	—	—	—
Kukoricza) ő	6	—	5	90	
) új	—	—	—	—	—
) —	—	—	—	—	—
Széna) ő	2	40	2	—	
) új	—	—	—	—	—
) —	—	—	—	—	—
Szalma		1	90	1	80	

Kínlat: erős (mintegy 750 gabonaköcsi volt a piacon.)

Lap tulajdonos: **NAGY FERENCZ**
Felelős szerkesztő: **HAKSCH LAJOS.**

Hirdetések:

Három tanuló teljes ellátásra
fölvétetik egy tisztességes házba.

Bővebb fövilágosítással szolgál a kiadó-hivatal.

Árlejtési hirdetmény.

Alulírott előjáróság által ezennel közhírré tétetik, miszerint a bicsérdi körjegyzőséghez tartozó szövetkezett községek tulajdonát képező

körjegyzői lak ujból fölépítése

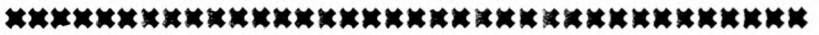
a tekintetes megyei hatóság részéről 34190. sz. határozattal jóvá hagyatott.

A 3613 frt 99 krral engedélyezett költségvetés és a mérnök által elkészített terv valamint a föltételek a körjegyzői irodában bármikor betekintheők.

Az árlejtés megtartására határnapul **1890. évi szeptember hó 4-ének délelőtt 9 órája tüzetett ki**, mely időre az árlejtési óhajtok ezennel tisztelettel meghívattak.

Kelt Bicsérdén, 1890. évi augusztus 22-én.

A bicsérdi körjegyzőséghez szövetkezett községek előjárósága.

A LEGJOBB CZIGARETTA-PAPIR.

Nem üres reklám, hanem a tudomány legelőkelőbb személységei által bebizonyított tény, hogy a

„LES DERNIERES CARTOUCHES“

cigaretta papir **BRAUNSTEIN FRÉRES** gyárából (Páris 65 Boulevard Exelmaus) a legkönyebb és legújabb.

A kereskedelemben előforduló legújabb cigarettapapíros előkelő tudósok által összehasonlító **vegyelemzésnek** alávetettek, úgy Dr. Pohl, a bécsi vegytani egyetem tanára, Dr. Liebermann tanár a budapesti állami vegytani állomás főnöke, újabb időben dr. Soyka Hygienie tanár a prágai német egyetemen és mind ezen összehasonlító vegyelemzések mindenkor azon eredményt adták, hogy a **BRAUNSTEIN FRÉRES** cég cigarettapapírosa a legfinomabb és legjobb.

Valódi csak azon papír, melynek etiquettejé mellékelt rajzhoz hasonló és **BRAUNSTEIN FRÉRES** céget viseli. Ezen cég cigarettapapírjain minden csomag anyai lapot tartalmaz, a mennyi az etiquettején följegyezve van.

A g y á r

BRAUNSTEIN FRÉRES

cég alatt **Bécsben I. ker., Schottenring 25. sz.** raktárt tart cigarettapapírjai és cigarettahüvelyei elarusítására.

Valódi francia cigarettapapírunk „Les dernieres Cartouches“, valamint valódi francia hüvelyek „Les dernieres Cartouches“ papíról, melynek minden doboza Braunstein Freres céget viseli, Pécselt ALT és BÖHM meg REINFELD A. uraknál kapható.

Lauber Rezső

téglagyár-tulajdonos

Pécselt, Mária-utca 43. szám.

Elvállal évi eserepező munkákat és javításokat 3 és 6 évi szerződésre úgy új eserepezéseket a legjobb anyagból egy évi jótállás mellett. Szállít és elad eserepzsindelet, oltott meszet és homokot a legolcsóbb áron

♦♦ Bérkocsik és fuvaros lovak ♦♦

mindenkor jutányosan kapkátók.

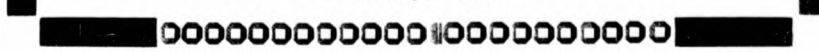
Telefon-összeköttetés a házban, a téglagyárral és honokbányával.

Főügynöksége a „PHÖNIX“

cs. kir. szabad. osztrák biztosító társaságnak tűz, élet, elemi károk és balesetek ellen Pécs és vidékére; ajánkozik biztosítási felvételek jutányos eszközésére. Ugyanitt jégkár elleni biztosítások elfogadtatnak.

Az első magyar asfalt-társaság főképviseletése

elvállal mindennemű asfalt munkátokat, beton készítéseket járdakon, udvarokban és meliékpáthetekben.

A cs. és kir. kiz. szab.

Herzog Sándor gyárai, Bécs, I., Graben, Bräunerstrasse 6.

szállítanak elismert legjobb minőségű

Mosógépeket,

(Strakosch és Poner szabadalmazott)

facsarógépeket,
ruha-mángolókat,

vasalógépeket

sat.

Csatorna-zárakat,

önmozgású,
legjobb védelem
áradás ellen,
patkányok ellen,
csatorna-bűz ellen.

Meidinger-kályhákat

egyszerű és díszes kiállításban.

szabályozható
töltő-kályhákat,

Caloriférest,

központi fűteceket,
szellőztető készülékeket.

Eladás jótállás mellett. — Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Árverési hirdetmény.

A siklósi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Baranyamegye gyám-pénztára végrehajtatónak Kőrösi György és neje kőtófalui lakosok végrehajtást szenvedők elleni 150 frt tökéketelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a siklósi kir. bíróság területén levő a Kőtófalu határában fekvő a kőtófalui 43. sz. tjkvben felvett 21. sz. ház és belsőiségre 838 frt, ugyanott felvett 2. telekre 1405 frt, ugyanott felvett + 727. szsz. fekvőségre 174 frt, ugyanott felvett 735. szsz. fekvőségre 19 frt, 766. szsz. fekvőre 17 frt, ugyanott felvett 768. szsz. fekvőre 37 frt

"	"	793	"	"	29
"	"	856	"	"	153
"	"	859	"	"	és

198 frtban az árverést ezennel megállapított ki-kialtási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi szeptem-ber hó 25-ik napján d. e. 10 óraker Kőtó-falu község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított ki-kialtási aron alul is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%, át vagyis 83 frt 80 krt., 141 frt 50 kr., 17 forint 40 krajczár, 1 frt 90 kr., 1 frt 70 kr., 3 frt 50 kr., 2 frt 90 kr., 15 frt 30 kr., 19 frt 80 krajczárt készpénzben vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában foglalt s jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi novem-ber 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszter-rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a siklósi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságnál 1890. évi május hó 9-ik napján

Kis Géza,
kir. ajárásbíró.

2310.
tk. 1890. sz.

Árverési hirdetmény.

A dárdaí kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. gyám-pénztár végrehajtatónak Golubav Markó és neje herczegmárokí lakosok végrehajtást szenvedők elleni 600 frt tökéketelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a dárdaí kir. bíróság területén levő Herczegmárok községben fekvő a herczegmárokí 29. sz. tjkvben felvett 2/3 kül-telekre 653 frt 20 kr., ugyanottani 545 sz. tjkvben átvitt 1/3 kültelekre 326 frt 60 kr., ugyanottani 331. sz. tjkvben + 28. sz. házra és belsőiségre 461 frt a 2-12. 14 r. sz. alatti 1618., 1609., 1595., 1590., 1579., 1574., 1565., 1567., 1548., 1491., 1467., 1059. szsz. fekvőségre együtt az árverést 428 frtban ezennel megállapított ki-kialtási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi szeptember hó 23-ik napján d. e. 10 óraker Herczegmárokón a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított ki-kialtási aron alul is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát vagyis 65 frt 32 kr., 32 frt 66 kr., 46 frt 10 kr. és 42 frt 80 krt készpénzben, avagy az 1881: LX. t. czikk 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Dárdán a kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóságnál, 1890. évi június hó 30-ik napján.

Ba'asko János,
kir. bíró.

Iskolai jelentés.

Van szerencsém a t. cz. szülők és gyámok szives tudomá-sára hozni, miszerint nyilvánossági joggal felruházott

leánynevelő- és tanintézetemben

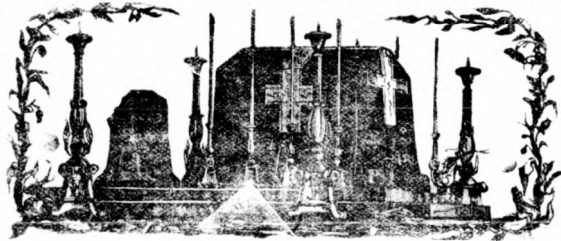
(Hunyady-utca 6. sz.)

a beiratások az 1890 i. tanévre f. év augusztus 31-étől szeptember 3-ig tartanak.

Intézetemben lakó növendékek felvételére nézve, részletesebb tudósítással készséggel szolgálók.

Pécsett, 1890. augusztus hóban.

Tisztelettel
WERNER MAGDOLNA,
tanintézeti tulajdonos.

„CONCORDIA“

első pécsi temetkezési vállalat
Kis-tér 11-ik szám.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerint a legváltozatosabb ravatalozások felállítására — temetések rendezésére, — ugy a halottak szállítására létesített üzletünket újabb átalakítások, — mindenemű igényeknek megfelelő felszerelések beszerzése, valamint tapintatos rendező alkalmazása tolytan jelenleg oly helyzethe hoztuk, hogy minden osztályu temetkezéseket — ugy helyben mint a vidéken

a legnagyobb pontossággal s az eddiginél és minden temetkezési vállalatnál

sokkal díszesebben és olcsóbban

vagyunk képesek kiszolgáltatni.

Maradunk kiváló tisztelettel

„CONCORDIA“ első pécsi temetkezési vállalat tulajdonosai:

Tuma Venczel, Krisztián József, Schubársky János,
Wranitsch György.